

Big brother is watching you.

Beste lezer, of zijn het er misschien inmiddels meer dan één? Hopelijk, dan doe ik het tenminste niet helemaal voor niets. Wat ik nog meer hoop? Uiteraard een snel einde aan deze corona-crisis, maar een flink aantal treden lager wat belangrijkheid betreft: dat meer leden in de pen gaan klimmen.

In de huidige crisis lijken bepaalde dingen stil te staan. Misschien daardoor is het ook een tijd waarin mensen terugdenken aan "hoe het was toen we nog zonder beperkingen naar buiten konden." Mogelijk zijn er bij ons leden die zeggen dat het allemaal niets voorstelt vergeleken bij de verschrikkingen van de Tweede Wereldoorlog, maar mijn "beste" oorlog tot dusver was de Golfoorlog en dat was ver van mijn bed. Gelukkig trouwens.

Maar goed, vanmorgen zag ik op de onvolprezen app Marinetraffic hoe één van onze leden met de Zeearend op zoek ging naar een maaltje vis. Ik zag hoe hij al snel omkeerde, waarschijnlijk als gevolg van de wind. Op het moment dat ik dit schrijf ligt de Zeearend op de Spijkerplaat, waarschijnlijk niet de eerste bestemming op het lijstje van favorieten, maar wie weet. Alles duidelijk zichtbaar, dus als u hoort van enorme vangsten door de bemanning van de Zeearend, dan weet u waar u moet zijn.

Eerder deze week bereikte mij zo'n bericht over een wonderbaarlijk grote vangst van schar, tong, wijting, zeebaars en bruinvis. Oh nee, sorry, die laatste was alleen gesignaleerd..... Nu ben ik zelf wel eens in de Binnenhaven bijna per ongeluk tegen een net onder het oppervlak drijvende viskist opgevaren, (die ik dankbaar heb ingeladen), maar bij dergelijke vangsten zou ik toch echt eerst gericht "op kisten gaan vissen" voordat ik de sluis opzocht. Af en toe drijven er immers genoeg en (opslag)ruimte is maar alles bij dergelijke aantallen.....

Plotseling realiseerde ik mij dat ik wist waar deze supervangst had plaatsgevonden; ook deze boot had ik immers op Marinetraffic gespot. Niets blijft meer verborgen.....Het bracht mijn gedachten terug in de tijd. Ik waande mij even weer in de jaren zeventig. Plaats van handeling Zeeuwse kust, beroepsmatig garnalen vissen, 's nachts zonder verlichting een zee-arm in en slepen maar. Over bepaalde plekken waar veel paling te vinden was. Niemand die het zag. Spannend, maar ook opletten. Zo kon ik staand langs de reling een keer nog net wegspringen toen we met de zijkant langs een staak van een fuik schuurden. Drie keer raden wat er bij het "halen" met de paling mee aan dek kwam. Mooie tijd, tamelijk onschuldig en onbezorgd, al kwam aan dit slepen al snel een einde door (bij nader inzien) terechte klachten van collega-vissers. Kwam geen politie of zo aan te pas, maar werd onderling geregeld, dat dan weer wel.

Zou in de tegenwoordige tijd niet meer kunnen. Marinetraffic, radar, drones, mobiele telefoons, allerlei methoden om iemands aanwezigheid vast te stellen. Straks mogelijk nog dwingender, vanwege een corona-app (?). Vervelend, deze inbreuk op de privacy? Ach, ik weet het eigenlijk niet. Ondanks het "big brother is watching you" idee blijft het toch een vrij gevoel om lekker met je boot(je) op zee te zijn, bezig met je hobby, vissen. Ook voor toeschouwers als ik, van achter mijn bureau, met 25 graden en dan wetend dat "die ander" op zijn bootje zit. Een opsteker, want: mijn tijd komt ook nog wel, aanstaand weekend bijvoorbeeld. Alleen al daarom vind ik Marinetraffic een zegen; hou vol!. En het risico een stek te verraden? Ach, ondanks de oprukkende wind-cowboys, is de zee nog steeds groot genoeg voor al onze leden om een visje te kunnen vangen. De tijd van "Meer, meer, meer" moeten we zo goed als zeker toch al dan niet gedwongen achter ons laten. Of is dit weer een totaal verkeerde uitspraak?

Eurovisser